

Capitolul 6 - Mișcarea Traducerilor în Europa Medievală: De la Gondishapur la Toledo

Universitatea Complutense din Madrid (ES)

1. Informații pentru lectori

1.1 Descrierea subiectului

Medicina medievală joacă un rol cheie în nașterea medicinei moderne europene și a științei europene, în ciuda progresului acesteia nu este strict legat de practica medicală sau de marile descoperiri ale epocii moderne. Istoria medicală a Evului Mediu arată cum medicina este un proiect colectiv, în care individul este important, dar nu suficient pentru a asigura progresul. Acest efort colectiv este în același timp un proiect universal, depășind culturi, religii și interese politice.

Evul Mediu reprezintă în istoria medicală o lucrare tăcută și fundamentală pentru a pregăti condițiile pentru a construi o medicină științifică. Această întreprindere universală începe în Mesopotamia, urmează cu medicina egipteană, a devenit un proiect complet în coloniile grecești Cos, Knidos și Croton și trece în epoca modernă prin efortul colectiv al școlilor medicale din Alexandria, Gundishapur, Bagdad și Salerno. Dacă medicina este în esență o disciplină clinică în toate aceste școli, ceea ce arată Evul Mediu este că posibilitatea unei medicamente moderne depinde de proiectul multidisciplinar de a construi o știință universală. Din acest motiv, rolul Școlii de Traducători din Toledo, Catedrala din Chartres și numeroasele mănăstiri și școlile catedrale este la fel de important pentru a contribui la progresul istoriei medicale.

Școlile medicale sunt esențiale pentru a contribui la ceea ce Lain Entralgo definește medicina tehnică pentru puterea lor de sinteză teoretică și practică. Școala alexandrină este esențială pentru sinteza dintre medicina greacă și cea egipteană, Școala Gundishapur oferă o sinteză între medicina mesopotamiană, indiană și greacă, în Casa Înțelepciunii din Bagdad toate aceste tradiții sunt aliniate și sistematizate în medicina arabă.

Evul Mediu reprezintă pentru istoria medicală transpunerea tuturor tradițiilor antice în Epoca modernă. Această întreprindere este posibilă prin sprijinul universităților care contribuie la universalizarea culturii oferind o metodă standard: scolasticismul. În această unitate vom explora continuitatea metodologică dintre Școala din Alexandria, Școala din Gundishapur și Școala din Toledo pentru a evidenția legătura dintre cunoștințele clinice și științele umaniste și rolul lor de a asigura modernizarea medicinei. Medicina modernă și modelul său contemporan de medicină bazată pe dovezi fac parte din întreprinderea universală de construire a științei și efortul colectiv de consolidare a profesionalismului medical.

Din mai multe motive, Evul Mediu reprezintă un moment crucial pentru istoria medicală, chiar dacă nu este caracterizat de inovatori perturbatori ca în medicina clasică și modernă. Universitățile și Scolasticismul oferă pentru prima dată o educație medicală standard, cunoștințele științifice contribuind la dezvoltarea unui nou domeniu de cercetare clinică, rolul spitalelor îmbunătățind calitatea profesioniștilor și a asistenței medicale. Profesia medicală ca alt domeniu al civilizației occidentale europene începe o plimbare lentă și neperceptută către secularizarea și independența față de marile religii monoteiste. Din toate aceste motive contribuția marilor școli medicale este esențială pentru sinteza și integrarea diferitelor tradiții medicale și progresul practicii clinice.

Capitolul este organizat în jurul rolului a trei momente diferite ale medicinei din Evul Mediu reprezentate de Școala Medicală Alexandriană, Școala Gundishapur și Școala de Traducători din Toledo, pentru a descrie punctele comune care ajută la înțelegerea contribuțiilor esențiale ale acestei părți a istoriei medicale. Comunitățile sunt reprezentate prin diferite aspecte de-a lungul Unității, sinteza între diferitele tradiții medicale de la Mesopotamia până la apariția medicinei științifice, metodologia scolasticismului și rădăcinile sale în educația medicală, rolul bibliotecii, traducerile și științele umaniste pentru a construi proiectul o medicină universală și științifică.

Școala medicală alexandrină are un cadru filozofic la baza activității sale (Garofalo, Moștenirea lui Galen în textul alexandrin scris în greacă, latină și arabă, în însoțitorul lui Brill la recepția lui Galen, Koninklijke, Leiden 2019) și acest lucru a reprezentat un aspect esențial a diferențelor medicilor alexandrini în ceea ce privește metodologia. Dezvoltarea sinopsisului și compilării a introdus în educația medicală mai multe componente pentru a proiecta un curriculum specific pentru studenții la medicină și pentru a obține un standard de calitate în activitățile didactice. Lucrarea sinoptică a fost condusă de hermeneia (interpretarea) obiectului studiat și a consimțit la o expunere critică și sistematică a operelor hipocratice. În ceea ce privește cercetarea clinică, cea mai semnificativă contribuție a Școlii Alexandrine este practicarea autopsiilor (vizualizarea de către sine) și a vivisecțiilor. Aceste practici sunt legate de influența filozofiei sceptice a lui Pyrrhus și de spiritul inovator al Școlii de a verifica cunoștințele anatomice și fiziologice (Lain, 1979).

În ceea ce privește metodele, Galen reprezintă cea mai eficientă moștenire a Școlii Alexandria și va exercita o mare influență asupra medicinei bizantine pentru o parte și a medicinei arabe pentru cealaltă parte. Aceste aspecte sunt explorate în Unitatea 1 despre medicina europeană a Evului Mediu și în această Unitate în descrierea legăturii dintre Alexandria și Gundishapur. Știința greacă la sfârșitul perioadei elenistice a supraviețuit în Siria, în Edessa și Nisibis, o zonă de influență a Imperiului Bizantin și în Persia, în Gundishapur.

Unitatea arată modul în care cunoștințele medicale și științifice sunt transferate din mediul grecesc în cultura arabă și modul în care acest transfer este esențial pentru recuperarea culturii grecești în Europa de Vest latină. În Școala Gundishapur, medicina greacă este actualizată prin influența operelor lui Galen și a medicinei indiene și mesopotamiene. Traducerile de la Gundishapur implică lucrări hipocratice și galenice către siriac, devenind referința pentru activitatea traducătorilor arabi ai Casei Înțelepciunii din Bagdad.

Conversia tradițiilor alexandrine și a lui Gundishapur în medicina arabă nu este doar în ceea ce privește cunoștințele medicale, ci este metodologică și pune bazele scolasticismului. Medicina arabă elaborează sinopsis, compilație și elenchus în enciclopedie și o monografie, care a devenit opera de bază a lui Rhazes, cel mai important clinician dintre medicii arabi. Alexandria, Gundishapur și Bagdad sunt cele trei repere ale istoriei medicale occidentale pentru a converti medicina într-o disciplină academică în universitățile din Evul Mediu.

Un alt aspect relevant al capitolului este de a evidenția rolul Școlii Gundishapur în dezvoltarea unui al doilea aspect cheie al istoriei medicale din Evul Mediu: nașterea spitalului și toate beneficiile și contribuția acestei inovații la practica clinică. Impactul spitalului asupra organizării muncii clinice în termeni de calitate este incontestabil, ierarhia profesioniștilor din domeniul sănătății, specificitatea competențelor și sistematizarea îngrijirii locului și timpului aspecte importante ale calității îmbunătățirii îngrijirii.

Organizarea practicii medicale implică o evidență sistematică a activităților și dezvoltarea de evidențe medicale pentru a conduce clinicienii la luarea deciziilor. Aceste noi cunoștințe disponibile sunt de acord să orienteze educația medicală în două domenii diferite, munca teoretică prin studiul textelor și cărților

conținute în marea bibliotecă disponibilă pentru studenții la medicină și activitatea clinică din spital. Odată cu biblioteca, necesitatea de a crește volumele disponibile elevului și practicile de lectură provoacă o creștere a traducerilor în școală și sinteza diferitelor tradiții medicale. Spitalul reprezintă o revoluție metodologică suplimentară în educația medicală și oferă pentru prima dată posibilitatea de a defini un standard în educația medicală.

Studenții la medicină după un program de educație standard primesc o licență și sunt abilitați să practice medicina. Modelul de educație medicală Gundishapur este exportat în spitalul din Bagdad și a devenit standardul pentru epoca de aur a medicinei arabe. Progresul educației medicale din Evul Mediu este răspândit prin spitalele arabe și marile biblioteci construite în jurul celor mai importante orașe ale Imperiului Islamic. Traducerile din Bagdad sunt exportate progresiv în vest prin Spania și sudul Italiei. Acest proces este susținut de nașterea școlilor catedralei din unele țări europene ca alternativă la mănăstiri și secularizarea incipientă a cunoștințelor, care sporesc interesul pentru știință în Europa Medievală.

Interacțiunea dintre Școala medicală din Salerno și Școala de Traducători din Toledo reprezintă sursa principală pentru noua medicină europeană. Această lucrare este posibilă prin implicarea unor școli catedrale, cele mai importante din Chartres, Franța, care sunt posibile integrarea filologilor și filosofilor în întreprindere. Mișcarea de traducere din Toledo începe ca un proces spontan produs de noul interes pentru știință și disponibilitatea manuscriselor și traducătorilor din sudul Spaniei și de la curtea normandă din Sicilia. Odată cu activitatea traducătorilor din Toledo, actualizarea cunoștințelor medicale este în mare majoritate completă pentru a fi aplicată în universități și pentru a pregăti revoluția umanistă a Renașterii și integrarea științei în medicină.

1.2 Obiective de învățare

Capitolul are ca obiectiv principal să arate studentului procesul de sinteză între diferitele tradiții medicale ale medicinei. Acest proces de sinteză trebuie să treacă de la medicina antică la cea modernă, iar medicina din evul mediu este un exemplu foarte clar al modului în care s-a întâmplat acest lucru. Rolul metodei este esențial, am explorat punctele comune între trei dintre cele mai importante școli medicale și am identificat elemente permanente, care sunt un caracter al abordării educaționale. Rolul observației clinice, rolul cunoștințelor medicale și codificarea acestora în cărți, necesitatea de a furniza cărților cu o structură care consimte la gestionarea datelor clinice, a cazurilor clinice, a nosografiei descriptive. Sinopsisul și compusul Școlii Alexandrine sunt esențiale pentru Enciclopedie și manuale de medicină arabă și sunt îmbogățite cu rolul de observație clinică atribuit de medicii arabi.

Capitolul a descris cum din Școala Alexandriană este posibil să se identifice o continuitate metodologică a cărei sinteză mai bună va fi Scolasticismul. Capitolul pretinde că se asociază soluției metodologice și abordărilor inovatoare ale educației medicale. Există factori istorici, politici și sociali, care influențează în mod consecvent progresul medicinei și sunt frecvent o combinație de o multitudine de factori, care acceptă un progres autentic.

Impactul monoteismelor asupra medicinei este nepotrivit, dar este o regresie, care va permite un progres major. Unitatea evidențiază factorii politici și sociali care au contribuit la construirea școlilor, instituții create pentru a proteja cunoștințele medicale și a asigura continuitatea activității profesionale.

În cele din urmă, capitolul oferă studentului posibilitatea de a înțelege rolul științelor medicale în progresul științific și în special în dezvoltarea medicinei.

2. Informații pentru studenți

2.1 Studiu de caz

Mișcarea Traducerilor în Europa Medievală:

De la Gondishapur la Toledo

